Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26119
Copyright: Admont, Benediktinerstift

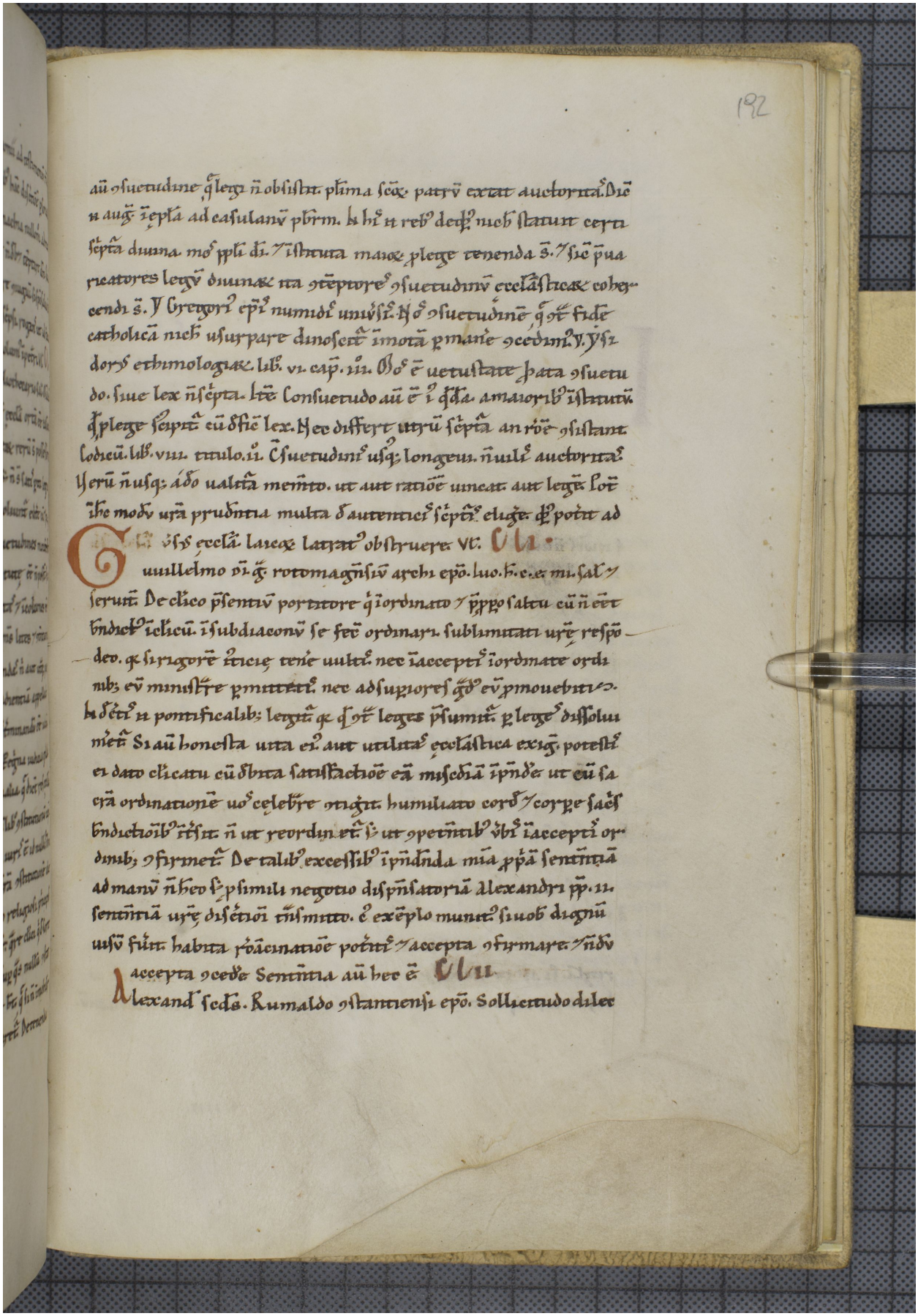

192

aū ꝯsuetudine q̃ lege ñ obsistit. plima scēx. patrū extat auctoritā. Dicit aug̃. ī epla ad casulanū pbrm. Ut hi ut reb' deq' nrīs statuit certa sēpta diuina mō ppli di. ⁊ istituta maiōr plege tenenda s̄. ⁊ sic ꝑ ua creatores legū diuinar ita ꝯtēptore ꝯsuetudinū ecclāsticar cohercendi s̄. ⁊ Gregorī epī numidī unīsī. Hō ꝯsuetudinē q̃ ōt fidē catholicā nrīs usurpare dinosceū īmota ꝑmanē ꝯcedim'. ⁊. Ysidorī ethimologiar. lib. vi. cap. xii. Mō ē uetustate ꝓbata ꝯsuetudo. siue lex ñ sēpta. ltē Consuetudo aū ē ī q̃dā. amaiorib' istituta. q̃ plege sēpta cū ds̄ lex. Hec differt utrq̄ sēpta an rōe ꝯsistant codicū. lib. viii. titulo. ii. Cōsuetudinis usq; longeuī. ñ uli auctoritas. Verū ñ usq; ādo ualitā memīto. ut aut ratiōe uincat aut legē. Loē ihe modū urā prudētia multa d autenticis sēptis eligēr. q̃ potest ad

Gōsīs ēcclā. laicēx latrat obstruere. vt. Cli.

Guillelmo dī. g̃. rotomagēsī archi epō. luo. h. e. e. mi. sal ⁊ seruū. De clico ꝑsentiū portatore q̃ ī ordinato ⁊ ꝑpō satu cū ñ cōt bndict' ī clicū. ī subdiaconū se fec̄ ordinari. sublimitati urē respōdeo. q̃ si rigorē ī tīcie tenē uult. nec ī accepti ī ordinate ordinib; eū ministrē ꝑmittēdi. nec ad supiores q̃d' eū ꝑmouebit. s. Ut dēti ī pontificalib; legit. q̃ q̃ ōt leges ꝑsumit. ꝑ lege dissoluī mēt. Si aū honesta uita ei. aut utilita ēcclāstica exig. potest ei dato clicatu cū dbita satisfactiōe eā misēdiā ī pnde ut eū sacrā ordinationē uō celebre ōrigit. humiliato cōrd ⁊ corpe sacēs bndictiōib' rēsit. ñ ut reordin. et. s. ut ꝯpetētib' ūbi ī accepti ordinib; ꝯfirmet. De talib' excessib' ī pnd̄nda mīa ppā sentētiā ad manū ñ heo s. ꝑ simili negotio dispnsatoriā Alexandri pp. ii. sentētiā urē disētiōi tūs mitto. ē exēplo munit' suuob' dignū usū fūt. habita rōēnatiōe potest ⁊ accepta ꝯfirmare. ⁊ ñ dū

Accepta ꝯcede Sentētia aū hec ē Cli.

Alexand' sedis. Rumaldo ꝯstantiēsi epō. Sollicitudo diler